

Súd: Okresný súd Bánovce nad Bebravou
Spisová značka: 3T/111/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3215010214
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Valášek
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2016:3215010214.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 07.07.2016 v trestnej veci proti obžalovanému F. B., nar. XX.XX.XXXX v H. nad H., trvale bytom H. nad H., ul. A. R. XXXX/XX, prechodne bytom G. kráľovstvo D. H. a G. Y., H., B XX XLT, Z. K., XX Q. M., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zákona, samosudcom JUDr. Jurajom Valáškom takto

rozhodol:

Obžalovaný F. B., nar. XX.XX.XXXX v H. nad H., trvale bytom H. nad H., ul. A. R. XXXX/XX, prechodne bytom G. kráľovstvo D. H. a G. Y., H., B XX XLT, Z. K., XX Q. M., slobodný, kuchár
e v i n n ý , ž e

hoci mu z ustanovenia § 62 ods. 1 a nasl. zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení ako rodičovi vyplýva povinnosť prispievať na výživu maloletého dieťaťa a rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 3P/68/2014-314 zo dňa 25.3.2015 právoplatným dňa 21.05.2015 bol zaviazaný prispievať na výživu svojho maloletého syna S. C., nar. XX.XX.XXXX v období od 01.09.2014 sumou vo výške 150 € mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám oprávnenej, jeho matky C. C., bytom H. nad H., ul. M. R. D. č. XX/XX, ktorej bol zverený do osobnej starostlivosti, pričom nedoplatok na zameškanom výživnom za obdobie od 01.05.2014 do 31.04.2014 vo výške 1680 € bol otcovi dieťaťa povolený splácať v splátkach po 50 € mesačne spoločne s bežným výživným, počnúc prvým výživným po právoplatnosti rozhodnutia pod následkom straty výhody splátok, si svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť úmyselne plnil nepravidelne v období od 1.5.2014 doposiaľ, v rozhodnom období sa zdržiaval v cudzine, kde pracoval a mal dostatočný zárobok, a však na výživu neprispieval a zamestnávateľovi vyživovaciu povinnosť nenahlásil, čím sa jej plneniu vedome vyhýbal, a v sledovanom období mu tak vznikol dlh na nezaplatenom bežnom výživnom vo výške 355.51 € a na zročnom výživnom vo výške 1438,24 €
t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods. 2 Tr. zákona s prihladnutím na § 38 ods. 3 Tr. zákona, § 36 písm. j) Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 8 /osem/ mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a § 50 ods. 1 Tr. zákona sa obvinenému výkon trestu odňatia slobody odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 15 /pätnásť/ mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní súd zistil skutkový stav veci tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný neuskutočnil žiadne zo zákonom predvídaných vyhlásení. Pri výsluchu uviedol, že prestal platiť výživné asi v roku 2014 z dôvodu, že mal nedostatok peňazí, mal nedostatok príjmov, 2 roky dozadu sa mu narodila dcéra, bol na operácii v januári 2014. Dcéra sa mu narodila 2.12.2014. V tomto období nepracoval a to pol roka, možno do júna 2014. Poberal iba 86 libier týždenne nemocenskú. Mal v tomto období výdavky na nájomné 600 libier, na stravu a základné potreby cca 200 libier. Priateľka sa na uhrádzaní nájomného nepodieľala. V tomto období si napožičiaval peniaze aby hradil svoje životné potreby, výživné nehradil ani čiastočne, nakoľko na to nemal peniaze. Zamestnal sa opätovne v júny 2014, vtedy zarobil cca 1000 libier mesačne, výživné neuhrádzal, pretože nemal dostatok peňazí, snažil sa pripraviť aj s priateľkou na príchod ich dcéry, preto nemal dostatok fin. prostriedkov na to, aby zasielal výživné. Okrem potvrdení Western Union zo spisu o platení výživného nemá iné potvrdenia. Uhradil výživné aj k rukám matky, o tomto potvrdenie nemá. V roku 2014 bol doma možno dva krát, vždy jej dal nejaké peniaze 130-150 €. V roku 2015 aj 2016 stále pracuje, príjem má v priemere cca 1000-1100 libier. Od mája 2015 má náklady 565 libier nájomné, s priateľkou a dcérou žijú v spoločnej domácnosti, vyž. povinnosť na tú dcéru nemá stanovenú. Priateľka doštudovala v roku 2015, v súčasnosti pracuje dva dni v týždni, zarába týždenne cca 50 libier a sprejitné možno cca 3 libry na pracovný deň. Čo sa týka nákladov, uhrádza nájomné 565 libier, miestnu daň 107 libier, vodu 25 libier, plyn 75-100 libier, elektriku 50 libier, cestu do roboty 53 libier mesačne, telefón 20 libier, lieky 20 libier, výživné 150 €, 50 libier exekútoru - splátky nedoplatku. Tieto nespláca pravidelne, nakoľko mu to nevychádza. Platiť pravidelne výživné začal od júla 2015. Od tohto dátumu hradil výživné riadne, popri výživnom vo výške 150 € hradil aj vyššie sumy, čím splácal nedoplatok na výživnom. Kým nemal druhú dcéru, býval v prenajatom dome, platil 600 libier nájom + náklady za energie. Mal možnosť bývať v garzónke za 400libier, išlo však často o nevyhovujúce ubytovanie vzhľadom na štvrte, kde bola vysoká kriminalita, prípadne nevhodné umiestnenie vzhľadom na prácu. Má jedno z lacnejších ubytovaní, minimálne cena za ubytovanie je cca 500 libier. Priateľka poberá zo strany štátu sumu 80-100 libier mesačne od narodenia dieťaťa. Záluby obžalovaný nemá, chodí iba pracovať, venuje sa dcére, možno raz do mesiaca chodí s dcérou plávať, to je všetko. Niekedy chodí na turistiku. Fajčil do novembra 2015 možno 5 cigariet denne. Pije možno jedno pivo raz za dva dni. Robil si cigarety z tabaku, za 15 libier si ušúľal 50 cigariet. Jedna fľaša piva stojí 1 libru.

Z trestnej činnosti je obžalovaný usvedčovaný okrem svojej vlastnej výpovede aj výpoveďami svedkyne C., rozsudkom o úprave práv a povinností k mal synovi S., rodným listom mal., relevantným obsahom spisu tunajšieho súdu 4P/78/2015, správou sociálnej poisťovne, výpisom evidencie nezamestnaných, správou Mesta H. nad H., výpisom z evidencie priestupkov u obžalovaného, odpisom z registra trestov, ako i ostatnými vykonanými listinnými dôkazmi.

Svedkyňa C. C. po zákonom poučení na hlavnom pojednávaní vypovedala, že obž. od mája 2014 do mesiaca jún 2015 neposlal žiadnu sumu, vôbec sa s ňou nekontaktoval, naposledy ho syn videl v mesiaci jún 2013. V júli 2015 zaplatil 189 €, v auguste 160 €, september 150 €, október 104 €, november 177,69 €, december 225,47 €, január 154,19 €, február 174,85 €, marec 155,40 €, apríl 168,60 €. Od exekútorkej jej priamo žiadna platba na výživné nebola daná. Obžalovaný peniaze posielal cez Western Union, iným spôsobom jej peniaze neposlal. Dlh na zročnom výživnom 1419,64 € a bežné výživné 345,51 € ku dňu 5.5.2016. Svedkyňa náhradné výživné nepoberala, nakoľko nespĺňala podmienky. Mal. syn S. netrpel núdzou a ani nemá trvalé následky z dôvodu neplatenia výživného zo strany obž., nakoľko svedkyňa si požičiavala peniaze. Obžalovaný sa jej do júla 2015 neozval, až potom v júli 2015. V súčasnosti ju telefonicky kontaktuje jeden dva krát do mesiaca. Nie je pravdou, že by jej obžalovaný poskytol nejaké výživné osobne k jej rukám v hotovosti, ani neprispel nejakým materiálnym plnením. Do 7.7.2016 obžalovaný poslal sumu 140 eur a to 18.05.2016 a v júni poslal 14.06.2016 sumu 150 eur. Ku dňu 7.7.2016 je dlh na zročnom výživnom 1 438,24 eur, na bežnom 355,51 eur.

Ďalej súd na hlavnom pojednávaní oboznámil listinné dôkazy: rozsudkom o úprave práv a povinností k mal synovi S., rodným listom mal., relevantným obsahom spisu tunajšieho súdu 4P/78/2015, správou

sociálnej poisťovne, výpisom evidencie nezamestnaných, správou Mesta H. výpisom z evidencie priestupkov u obžalovaného, odpisom z registra trestov a ostatný spisový materiál.

Rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 3P/68/2014-314 zo dňa 25.3.2015, právoplatným 21.5.2015 bol mal. S. C. zverený do osobnej starostlivosti matky C. C. a obžalovaný zaviazaný vyživovacou povinnosťou na mal. S. vo výške 120 € s účinnosťou od 1.5.2014 do 1.9.2014 a vo výške 150,- € od 1.9.2014 € do 15. dňa v tom ktorom mesiaci vopred k rukám matky C. C.. Nedoplatok na zameškanom výživnom za obdobie od 1.5.2014 sa obžalovanému povolilo splácať v splátkach po 50 € mesačne spolu z bežným výživným pod následkom straty výhody splátok.

Z rodného listu S. vyplýva otcovstvo obžalovaného.

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 4P/78/2015 vyplýva, že návrh obžalovaného na zníženie vyživovacej povinnosti bol zamietnutý. V spise sú doklady preukazujúce existenciu a rozsah základných výdavkov domácnosti u obžalovaného v takom rozsahu, ako ich uvádzal pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní, ako aj existenciu ďalšieho potomka - dcéry.

Zo správ soc. poisťovne pobočka Topoľčany vyplýva, že obžalovaný nebol v predmetnom období od 1.5.2014 doposiaľ zamestnaný na území Slovenskej republiky a nepoberal ani žiadnu z dávok sociálneho systému SR.

Z potvrdenia ÚPSVaR Partizánske vyplýva, že obžalovaný od 1.5.2014 nebol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Nebol taktiež poberateľom pomoci v hmotnej núdzi.

Zo správy mestského úradu Bánovce nad Bebravou vyplýva, že obžalovaný nebol priestupkovo riešený a na jeho osobu ani neboli podané žiadne sťažnosti. Nezúčastňoval sa aktivačných prác. Bližšie jeho osoba hodnotená nebola.

Z odpisu registra trestov u obž. vyplýva, že tento nebol doposiaľ súdne trestaný. Z výpisu ústrednej evidencie priestupkov nebolo u obžalovaného za obdobie od 1.1.2010 zistené žiadne priestupkové postihnutie.

Z dokladov doložených obžalovaným na pojednávaní 5.5.2016, ako aj v prípravnom konaní (č.l.42-46 a 144-150 a 167-172) vyplýva rozsah uhrádzania tak ako to uvádza svedkyňa C. C., až na centové rozdiely pri niektorých platbách. V júli 2015 podľa doložených výpisov z Western Union obžalovaný zaslal svedkyňi sumu 189,14 €, v auguste 166,32 €, september 171,01 €, októbri 104,49 €, novembri 177,69 €, decembri 225,63 €, januári 2016 154,19 €, februári 2016 174,85 €, marci 2016 155,40 € a v apríli 2016 sumu 168,60 €.

Na základe vykonaných a vyhodnotených dôkazov mal súd za preukázané, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky pojmové znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona, keď sa najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať mal. S. C.. Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, hlavne z výpovedí svedkyne C. C. a aj z výpovede obžalovaného samotného a podporne aj z vykonaných listinných dôkazov, (najmä z rozsudkov týkajúcich sa úpravy vyživovacej povinnosti obžalovaného, rodného listu mal. S. C., ako aj správ ÚPSVaR a sociálnej poisťovne, dokladov o uskutočnených platbách na úhradu výživného obžalovaným), mal súd dostatočne za preukázané, že skutok uvedený vo výrokovej časti rozsudku sa stal, má znaky prečinu, a že ho spáchal obžalovaný. Všetky vykonané a vyhodnotené dôkazy sú vo vzájomnej zhode, vytvárajú ucelenú reťaz, navzájom si neprotirečia a dostatočne a bezpečne odôvodňujú záver o vine obžalovaného. Z uvedených dôkazov je zrejmé, že v období trvania skutku, t.j. v čase od 1.5.2014 doposiaľ si vyživovaciu povinnosť neplnil riadne. V zmysle zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine je plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa. Je zrejmé z rodného listu mal. S. C. aj vzhľadom na jeho dátum narodenia (31.5.2011), že u jeho osoby sa jedná o maloleté dieťa, ktoré v súčasnosti ešte nie je schopné samo sa živiť. Z rodného listu mal. je zrejmé, že jedným z jeho rodičov je aj obžalovaný, ktorý tak v zmysle zákona má k nemu vyživovaciu

povinnosť. V zmysle rozsudku tunajšieho súdu č. k. 3P/68/2014-314 zo dňa 25.3.2015 bol obžalovaný zaviazaný vyživovacou povinnosťou na mal. S. o výške 120,- € s účinnosťou od 1.5.2014 do 1.9.2014 a vo výške 150,- € od 1.9.2014 € do 15. dňa v tom ktorom mesiaci vopred k rukám matky C. C.. Nedoplatok na zameškanom výživnom za obdobie od 1.5.2014 do 25.3.2015 sa obžalovanému povolilo splácať v splátkach po 50 € mesačne spolu z bežným výživným pod následkom straty výhody splátok. Z výsluchu obžalovaného vyplynulo, že obžalovaný sa počas trvania trestného činu zdržoval a zdržuje v zahraničí vo Veľkej Británii. K jeho majetkovým pomerom uviedol, že v čase výživné neplatil od roku 2014, nakoľko v januári 2014 bol na operácii a do júna 2014 poberal iba nemocenské vo výške 86 GBP týždenne t.j. cca 370 GBP - 440 - 460 € mesačne. Svoje neplatenie odôvodňoval životnými nákladmi v tomto období, ktoré ho nútili finančné prostriedky si aj požičiavať od iných osôb. Súd aj keď akceptuje, že v danom období náklady vzhľadom na výdavky boli značné, obžalovaný bol schopný, ako to z jeho výpovede vyplýva, v tomto období ešte fajčiť a konzumovať alkohol, a požadovať od jeho priateľky podieľanie sa na nájmomnom, ktoré prostriedky mohli byť jednoznačne použité skôr na uspokojovanie jeho vyživovacej povinnosti. Tým, že uspokojovanie týchto nákladov uprednostnil pred hradením svojej zákonnej povinnosti vyživovať svojho syna a urobil tak z vlastnej vôle a napriek skutočnosti, že vedel, že má dieťa a neprispel na jeho výživu ani v minimálnom rozsahu, naplňal skutkové znaky žalovaného prečinu od 1.5.2014 do 31.6.2014 (za obdobie práceneschopnosti). Od mesiaca júl 2014 aj podľa vlastného vyjadrenia je obžalovaný zamestnaný, pričom jeho mesačný príjem tvorí cca 1000 GBP mesačne, t.j. v roku 2015 1300-1400 € a v roku 2016 1300-1180 €. Takýto príjem aj po zohľadnení jeho nákladov, na ktorých úhrade sa má primeraným podielom spolupodieľať aj jeho družka jednoznačne umožňuje uhrádzať jednak bežné výživné vo výške 150 €, mesačne, ako aj zameškané výživné. Súd poukazuje na skutočnosť, že sám obžalovaný pri svojom výsluchu uviedol, že v období po opätovnom nástupe do práce zamestnania uhrádzal primárne jeho dlhy z obdobia práceneschopnosti a potreby ešte nenarodenej dcéry, ku ktorej nemá stanovenú vyživovaciu povinnosť. Pokiaľ z výpovede obžalovaného samotného vyplýva, že bol schopný uhrádzať v tomto období svoje neprioritné záväzky (pôžičky z obdobia PN a náklady na zabezpečenie ešte nenarodeného dieťaťa), alebo hradiť v neskoršom období náklady spojené s výživou jeho mal. dcéry vo Veľkej Británii, pričom k hradeniu vyživovacej povinnosti na mal. S. nedochádzalo vôbec v období do júla 2015, pričom vyživovacia povinnosť k obom mal. deťom musí byť postavená na rovnakú úroveň z pohľadu priority ich uhrádzania. Od mesiaca júl 2015 obžalovaný napriek skutočnosti, že nedošlo u neho k zmene pomerov, bol schopný výživné na mal. S. uhrádzať, čo tiež preukazuje, že uhrádzanie vyživovacej povinnosti bolo v jeho schopnostiach v plnom rozsahu aj v období minimálne od júla 2014. Nakoľko v čase rozhodovania však súd zistil, že jednak niektoré mesiace bolo hradené výživné nad rámec zákonnej vyživovacej povinnosti (resp. bol uhrádzaný dlh na výživnom) a na druhú stranu nebolo v plnej miere uhradené výživné za mesiace október 2015 (uhradené 104,49 €) a máj 2016 (uhradené 140,- €) ako aj skutočnosť, že vo viacerých mesiacoch nebolo výživné uhradené včas (t.j. v dispozičnej sfére oprávnenej k 15. dňu v mesiaci) bolo potrebné proti obžalobe rozšíriť skutok aj na toto obdobie a upraviť výšku celkového dlhu na výživnom.

O ovládacích a rozpoznávacích schopnostiach obžalovaného neboli v konaní pochybnosti, taktiež súd nemal pochybnosti o schopnosti obžalovaného pochopiť zmysel trestného konania. Závažnosť konania obžalovaného vzhľadom na celkovú dĺžku jeho trvania je jednoznačne väčšia ako nepatrná. S poukazom na vyššie uvedené preto súd dospel k záveru, že konanie obžalovaného v rozhodnom období naplňa v tomto rozsahu všetky pojmové znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona, keďže preukázateľne obžalovaný v období od 15.4.2014 najmenej tri mesiace sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného tým, že sám na základe vlastného rozhodnutia uprednostnil uhrádzanie iných neprioritných potrieb pred uhradením jeho vyživovacej povinnosti k mal. S. C..

Súd po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu prihliadal na spôsob spáchania trestnej činnosti, jej následok, zavinenie pohnútku páchatela a na vzájomný pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností. Súd je toho názoru, že v danom prípade existovali na strane obžalovaného poľahčujúce okolnosti vo forme vedenia riadneho života pred spáchaním trestného činu, keď doposiaľ nebol trestne ani priestupkovo postihnutý. Na druhú stranu súd v danom prípade v konaní obžalovaného nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť. Súd vzhľadom na túto skutočnosť vyhodnotil, že v danom prípade prevažujú poľahčujúce okolnosti. Prečin, za kt. súd páchatela odsudzoval má zákonnú trestnú sadzbu v rozpätí trestu odňatia slobody až na 3 roky. Súd podľa pravidiel pre ukládanie trestu znížil hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu na 2 roky a v tejto trestnej sadzbe ukladal zákonný trest. Berúc do úvahy všetky rozhodujúce skutočnosti dôležité pre určenie druhu a výmery trestu uložil

obžalovanému trest odňatia slobody v dolnej polovici upravenej trestnej sadzby a to vo výmere osem mesiacov, ktorá podľa názoru súdu vzhľadom na priamy výkon trestu odňatia slobody je dostatočná na nápravu páchatela a potrestanie konania páchatela. Súd pri stanovení výmery trestu prihliadal na dĺžku obdobia neplatenia výživného, ale aj skutočnosť, že obžalovaný sa dodatočne snažil dlh na výživnom znížiť a na okolnosti na strane obžalovaného (praceneschopnosť a narodenie ďalšieho potomka), ktoré síce neplatenie výživného obžalovaným neospravedlňujú (hlavne s poukazom na skutočnosť, že aj v týchto obdobiach mal značný príjem), avšak ide o okolnosti, na ktoré je potrebné prihliadnuť pri stanovovaní primeraného trestu. Súd taktiež mal za dané z poznatkov o osobe obžalovaného, že u jeho osoby nie je potrebný priamy výkon trestu. Na jeho napravenie (aj vzhľadom na doterajšiu bezúhonnosť) by malo postačovať uloženie výchovného trestu spojeného s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 15 mesiacov, ktorá bude svojím rozsahom schopná preukázať nápravu správania u obžalovaného.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. (podľa § 309 ods.1 Tr. poriadku).